

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer P.

tegen

TV Oost

Met een brief van 7 december 2012 dient advocaat Jan De Winter namens zijn cliënt, de heer P., klacht in tegen TV Oost. Aanleiding is een item in het nieuws van TV Oost van 14 november 2012 over het feit dat klager was voorgegaan in een misviering in Denderleeuw. Namens TV Oost heeft advocaat Dirk Van Empten op de klacht geantwoord met een brief van 13 maart 2013. Advocaat De Winter heeft hierop gerepliceerd met een brief van 9 april 2013. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft op 18 mei 2013 een hoorzitting gehouden. Hierop verscheen advocaat Van Empten namens TV Oost. Advocaat De Winter heeft dezelfde ochtend laten weten dat hij verhinderd was. De rapporteringscommissie is van mening dat zij voldoende ingelicht is door de schriftelijke argumentatie, zodat het horen van advocaat De Winter niet noodzakelijk wordt geacht om een beslissing te nemen.

DE FEITEN

Klager heeft zich in 2002 voor het hof van beroep in Gent moeten verantwoorden wegens de aanranding van de eerbaarheid in 1994 van een minderjarige en hij verkreeg er, nadat hij de feiten had erkend, de opschorting. In 2007 werd hij aangesteld als onderpastoor in Heldergerm. In 2010, nadat zijn verleden in de openbaarheid was gekomen, verliet hij die parochie. In november 2012 ging hij voor in een misviering in Denderleeuw om er de plaatselijke pastoor te vervangen, wat tot negatieve reacties van parochianen heeft geleid. Hierover werd in de nieuwsuitzending van TV Oost van 14 november 2012 verslag uitgebracht.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager is van mening dat TV Oost op foutieve wijze over hem heeft bericht. Hij neemt het niet dat hij een pedofiele priester is genoemd en dat er gezegd is dat hij veroordeeld is, terwijl het hof van beroep hem, nadat hij de feiten had bekend, de gunst van de opschorting heeft verleend. Hij vraagt zich ook af in hoeverre de berichtgeving nieuwswaarde heeft. Volgens hem heeft TV Oost onvoldoende zijn recht op privéleven en menselijke waardigheid afgewogen tegenover het maatschappelijke belang van de informatie. Door nu opnieuw te verwijzen naar feiten die zich in de jaren '90 hebben voorgedaan, wordt de reclassering van klager gehypothekeerd. Voorts heeft hij bedenkingen bij het gebruik van de techniek van straatinterviews in het nieuwsitem, waarbij aan voorbijgangers een reactie is gevraagd op het optreden van klager.

TV Oost zegt dat de berichtgeving relevant was, omdat klager nog maar pas enkele jaren voordien, in 2010, de parochie van Heldergerm had moeten verlaten nadat daar zijn verleden aan het licht was gekomen. De commotie onder de parochianen in Denderleeuw was de aanleiding om opnieuw over hem te berichten. Daarom was het ook nodig om te verwijzen

naar de feiten uit het verleden van klager. Dat klager werd geïdentificeerd, is vanuit het maatschappelijke belang verantwoord omdat het om zwaarwichtige feiten ging. Het feit dat het hof voor beroep klager niet enkel opschorting van de uitspraak verleende, maar hem ook voor een periode van vijf jaar uit zijn rechten heeft ontzegd, komt neer op een veroordeling, zodat het ook verantwoord was die term te gebruiken. TV Oost wijst er ook op dat in het item de plaatselijke deken aan het woord is gekomen, die het voor klager opnam en die tegenover de reacties werd geplaatst die de redactie via straatinterviews had verkregen. De reportage was dan ook evenwichtig.

BESLISSING

Gelet op de reacties die het optreden van klager had teweeg gebracht, is de Raad voor de Journalistiek van mening dat het zeker relevant was om hierover te berichten.

De Raad heeft wel bedenkingen bij de wijze waarop TV Oost verslag heeft uitgebracht.

De Raad stelt vooreerst vast dat er feitelijk onjuist is bericht over het verleden van klager, die niet veroordeeld werd door het hof van beroep maar de opschorting had verkregen. De ontzetting uit de rechten die hiermee gepaard ging, is niet gelijk te stellen met een veroordeling, zodat het dan ook onjuist was om dit zo voor te stellen.

Daarnaast is de Raad van mening dat, gelet op het tijdsverloop tussen de feiten die zich in de jaren '90 hadden afgespeeld en de uitspraak van het hof van beroep in 2002 enerzijds, en de berichtgeving anderzijds, het niet meer verantwoord was om klager met zijn volledige naam te identificeren. De Raad verwijst in dat verband naar artikel 2.1 van de Richtlijn over identificatie in een gerechtelijke context, die als bijlage bij artikel 23 van de journalistieke code is toegevoegd: *'De herintegratie in de maatschappij van een veroordeelde, zijn reclassering, of het lange tijdsverloop na de veroordeling zijn elementen waarmee de journalist rekening houdt om terughoudend te zijn met identiteitsgegevens.'* Nu klager niet veroordeeld werd, maar de opschorting had verkregen, is deze richtlijn zeker van toepassing. De Raad voor de Journalistiek vraagt zich ten slotte af of de manier waarop straatinterviews in de reportage werden verwerkt wel voldoende evenwichtig was, gelet op de gevoelige aard van het onderwerp.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 20 juni 2013